

РЕШЕНИЕ

№ 649

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10490** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда чл.208 – чл.228 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, чрез юрисконсулт А. А., срещу Решение № 20059695/29.09.2022 г., постановено по АНД № 4507/2021 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-003147/26.02.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, с което на основание чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП, на П. П. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лв. за извършено нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че административнонаказателното производство е образувано законосъобразно и е протекло без нарушения на процесуалните правила като същевременно правилно е приложен материалния закон, поради което и като е възприел обратното районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен, а наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заплатения от ответника адвокатски хонорар.

Жалбоподателят – редовно призован, не се явява и не изпраща представител в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата, редовно призван, не се явява. Представява се от адв. Х. Ч., който оспорва жалбата по съображения, изложени в Отговор на въззивна жалба вх. № 21019097/17.11.2022 г.

СГП - редовно призвана, чрез прокурор Милен Ютеров, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и предлага на съда да я остави без уважение. Настоящият касационен състав, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията са следните:

С Наказателно постановление № 21-4332-003147/26.02.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, на основание чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП, на П. П. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лв. за извършено нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП.

За да постанови своя акт административнонаказващият орган приел, че на 06.02.2021 г., около 00:10 ч., в [населено място], като неспособен водач П. П. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] управлява собствения си лек автомобил „М. Е 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от ул. Л. П. към бул. П. В. и на кръстовището на бул. Царица Й. и бул. П. В., подавайки газ и превъртайки задвижващите колела на автомобила го извежда извън контрол. За това деяние, съставляващо административно нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП, срещу П. е образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН серия АА, 888541/06.02.2021 г., въз основа на който е издадено наказателното постановление.

При горните данни, Софийски районен съд е приел, че в административнонаказателното производство срещу П. П. са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като фактите в АУАН и НП не изпълват състава на сочената за нарушена разпоредба на чл.104Б, т.2 от ЗДвП. В решението си излага подробни съображения, което се споделят напълно от настоящия съдебен състав. Посочва, че вменената за нарушена разпоредба въвежда забрана за водачите на моторни превозни средства да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, а в случая такова поведение от страна на П. не е доказано. Излага съображения, основани на свидетелските показания на Л. П. и Т. П., които противоречат на възприетото от актосъставителя св. Д.. Прави извод за липса на умисъл в поведението на водача и наличие на обективни причини за странното движение на автомобила“, а именно: мокра пътна настилка. Според първоинстанционния съд съставът на нарушението по чл.104б, т.2 от ЗДвП не е изпълнен, а административнонаказателната отговорност на П. е ангажирана незаконосъобразно.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същото е и правилно. Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите относно правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Изложени са аргументи във връзка с всички заявени от страните оплаквания и възражения. При провеждане на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Отразената в наказателното постановление фактическа обстановка е установена чрез събраните по делото доказателства. Същата обаче не се субсимира от състава на нарушението по чл.104б, т.2 от ЗДвП, в която връзка са изложените подробни съображения от Софийски районен съд и които настоящият касационен състав на Административен съд София-град напълно споделя.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК за отмяната му. Затова на основание чл.221, ал.2 от АПК то следва да бъде оставено в сила.

Във връзка с горния извод, съдът намира, че следва да бъде оставено без уважение искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Искане за присъждане на адвокатско възнаграждение не е направено, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20059695/29.09.2022 г., постановено по АНД № 4507/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

